

- καδίλνнца.
- Надильный, αλ, σε.** ἐπιθ. θυμιατήριος, θυμιατικός, ὁ τοῦ θυμιάματος.
- Надю (καὶ кажѣ), дѣши(по).** θυμιάζω, θυμιάω-ῶ. (ὁ μέλ. μόνον покадю, дѣши, διότι ὁ покажѣ, συμπίπτει τῷ μελ. τοῦ показѣю ἐν τῷ ἄ. προσ.)
- Вазатель, α.** ἄρσ. δείκτης, ὀδηγός. Σμτφρ. παιδαγωγός, διδάσκαλος (211).
- Вазнь, η.** θηλ. ποινή, τιμωρία, βάσανος, κόλασις, δίχη.
- Вазню, ѣши.** казнѣх. τιμωρῶ, χολάζω, βασανίζω.
- Вакovýй, αλ, σε.** ἐπιθ. ποταπός, ποδαπός, ποῖος, (ποῖο. εἶδος). § — лѣво. οἶος δὴυ ποτ' οὔν, ὁποιοσδηποτοῦν — ѣкѣвъ лѣво.
- Вакъ.** ἐπιρ. πῶς, τίνι τρόπῳ. § да не кѣкъ. μήπως, μήποτε. 2) τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου к.
- Валѣнїе, ѣм.** οὐδ. βαφή (σιδήρου), στόμωσις.
- Валїло, α.** οὐδ. στόμωμα. καὶ = τῷ προηγ.
- Валъ, α.** ἄρσ. κόπρος. § — тїннїй. χύλισμα βορβόρου = ху-
- линдѣтра - ἄλιν δѣтра. 2) — вренїе (169).
- Вамение, ѣм.** οὐδ. (ἀθροῖς.) λίθοι, πέτραι. § — драгое-честнѣе. λίθος τίμιος (λίθοι τίμιοι). § камение. мѣх повнѣаю. λιθάζω, λιθοβολῶ.
- Ваменный, αλ, σε.** λίθινος, πέτρινος. 2) ὁ τοῦ λίθου, ὁ τῆς πέτρας. 3) λιθώδης, πετρώδης, βραχώδης (287).
- Вамень, ε.** ἄρσ. λίθος, πέτρα. § — честнїй — драгїй. λίθος τίμιος-τιμαφής.
- Ваменоздатель, α.** ἄρσ. *λιθοκτίστης (ὁ κτίζων με λίθους, ὁ κτίστης τῶν γκιαβγηρίων, ὅθεν κατ' ἕκτασ. σημασ.) λιθοξόος, λιθοκόπος.
- Вáплю, еши.** парт. κάπαх. ἄор. κáнѣхъ (ἢ оѣ-). м. кáнѣ, еши (ἢ оѣ-). στάζω, σταλάζω.
- Вáплъ, η.** θηλ. σταγών, ρανίς.
- Васáнса, ешиса.** ἄор. κοκνῶхса. м. -нѣса, ешиса. (συντάσ. μετὰ γεν. καὶ δοτ.). ἄπτομαι, (θίγω), θιγγάνω, ἐφάπτομαι, προσφαύω. = прикасаюса.
- Вáцы.** ἀντων. ἄριθ. πληθ.